

Stilte ...
geboren in stilte!

Daisha Bol

November 2009

Tweede druk

Uitgeverij De Wellenberg Staete - Voorst

Copyright © Bol 2009

Omslag: Globol Design - www.globol.nl

Foto omslag: Easy Computing BV - Haarlem

ISBN-10: 90-810955-1-X

ISBN-13: 978-90-810955-1-8

www.stilte.nu

www.toplife.nl

www.daishabol.nl

www.wellenberg.nl

www.radiomerlijn.nl

Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt en/of
verveelvoudigd door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke

andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Stilte is niet Niets.
Het ontspant en brengt evenwicht.
Een rustpunt in ons hectisch bestaan.
Stilte is inspirerend en geeft nieuwe energie.
Stilte brengt verbondenheid en is heilzaam.
Het is de basis van ons bestaan!

**Stilte geeft je leven diepgang.
Ontwikkelt je naar een hoger nivo.
Brengt je innerlijke rijkdom!**

inhoud

proloog	8
1. geboren in stilte	16
2. stilstaan	20
3. Gurdjieff, de grote Meester en Leraar	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
4. mediteren is	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
5. nú gelukkig	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
6. de laatste dag	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
7. feng shui in de rimboe	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
8. ik ben zoekende	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
9. de heilige of de held	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
10. een nieuw begin	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
11. overwinnen van faalangst	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
12. nieuwetijds kinderen	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
13. uit de praktijk	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
14. stilte en God	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
15. luister	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
16. stilte en communicatie	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
17. verborgen communicatie	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
18. de ontdekking	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
19. body flow, bewegen in stilte	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
20. lieve God	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
21. tijd voor jezelf	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
22. moeten	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
23. mening, geen mening	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
24. bericht uit een andere wereld	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
25. je levensessentie	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
26. het pad naar gelukkig zijn	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
27. genieten	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
28. er was eens	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
29. succes	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
30. afscheid	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
31. een actieve winterslaap	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
32. helderzien - een zegen	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
33. ontspanningsoefening	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
34. een ongewone, gewone wandeling	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
35. druk, druk, druk	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
36. stilte	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
37. tot slot	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

Stilte is vrij zijn!

proloog

Stilte... het woord spreekt je in ieder geval aan. Je begint nu immers in dit boek te lezen. Ik hoop - en vertrouw - erop dat Stilte je net zoveel gaat brengen als het mij heeft gedaan. En nog elke dag doet.

Iedereen praat over communicatie, bijna niemand over Stilte. Terwijl stilte het meest essentiële van ons leven is, ook in communicatie! Zonder stilte is communicatie oppervlakkig, chaotisch, onvolledig. Stilte maakt communiceren diepgaander, efficiënter en helderder.

Ik vertel in dit boek over Stilte. En leg je uit hoe je leven erdoor kan veranderen. Ook staan er in dit boek eenvoudige oefeningen. Om stilte te ervaren en om het contact met je innerlijk weten te herstellen of te optimaliseren. Ik word ook wel eens de **Stiltegoeroe** genoemd. Waarom? Dat wordt door het lezen van dit boek duidelijk.

Stilte is namelijk niet leeg, niet volkomen stil zijn. Het is juist vol leven! Stilte is de basis van ons bestaan, de innerlijke kracht waar je eindeloos uit kunt putten. En geeft bovendien zelfvertrouwen, eigenwaarde en richtlijnen hoe nu verder te gaan. In eenvoudige woorden leg ik uit wat stilte voor je kan betekenen. Hoe het je leven kan veranderen, hoe je het kunt toepassen in je dagelijkse bestaan.

Laat ik me eerst even voorstellen. Mijn naam is Daisha Bol. Ik ben geboren op 28 juni 1947, in een ondernemersgezin. Mijn ouders hadden in mijn vroege jeugd een groentezaak. Later groeide deze winkel uit tot twee supermarkten. Ik kreeg hierdoor al heel jong te maken met allerlei zakelijke consequenties van bedrijfsvoering en personeel. Eén ding wist ik als kind zeker: Nóóit in de winkel. Maar al gauw bleek dat die stellige overtuiging achterhaald zou worden door de realiteit.

Na een korte carrière op de octrooiafdeling van de toenmalige AKU (thans AKZO) keerde ik, noodgedwongen, terug naar het

zakenleven. Mijn ouders werden allebei ziek en als 19-jarige kreeg ik van het ene op het andere moment de leiding over twee super-markten.

Ondanks mijn jeugdige leeftijd – of misschien ook wel enigszins dankzij – groeide ik snel in de nieuwe rol. Ik stond open voor mijn intuïtie op zakelijk gebied en was niet bang buiten gebaande paden te treden. Door een voor die tijd onconventionele aanpak, ondermeer door klanten veel individuele aandacht te geven en tal van personele zaken blijkbaar goed aan te voelen, draaiden de supermarkten uitstekend. Met het logische gevolg dat mijn ouders mij vroegen de leiding over één van de beide winkels te houden, ook nadat zij hersteld waren. Maar alles veranderde drastisch toen ik als 21-jarige, drie maanden voor de geboorte van mijn eerste zoon, in het zieken-huis belandde met zwangerschapsvergiftiging.

Na de bevalling, die zeer moeizaam verliep, moest ik geruime tijd strikte bedrust houden. Tijdens mijn tweede zwangerschap, op 22-jarige leeftijd, kreeg ik opnieuw last van dezelfde aandoening. En weer volgde een langdurige opname, gevolgd door een zware en gecompliceerde bevalling,

Er lag geen onbezorgd moederschap voor mij in het verschiep. Door de ernstige zwangerschapvergiftiging en de daaraan gekoppelde slecht verlopen bevallingen bleken beide kinderen een hersen-beschadiging te hebben opgelopen,. Mijn zoon was autistisch en mijn dochter vertoonde, naarmate zij ouder werd, een steeds grotere achterstand in haar ontwikkeling. De zorg over hen wilde ik per sé zelf op me nemen. Ik vond het, en vind dat nog steeds, erg belangrijk dat een moeder gedurende hun eerste levensjaren haar kinderen zelf verzorgt. Uiteindelijk is in mijn ogen niets belangrijker dan de band tussen moeder en kind.

Logischerwijs vroegen de kinderen heel veel aandacht. Te veel, weet ik nu, voor een moeder die amper 23 jaar oud is. Hun handicaps grepen diep in het leven van mij en mijn man in. Over mijn ervaringen met

onze oudste kinderen zou ik dan ook een heel boek vol kunnen schrijven; wellicht wordt dat één van mijn volgende boeken. Het was een moeilijk, maar zoals ik mij achteraf realiseer, niettemin zeer leerzaam proces.

Begin 1972, 24 jaar oud, ging ik scheiden en stond er alleen voor. Zonder alimentatie voor mij, noch voor de kinderen. Ik nam de zorg voor de kinderen op me, ook financieel. Ik wilde zelf voor hen kunnen zorgen, zonder van iemand afhankelijk te zijn. Ook niet van hun vader.

Gelukkig vond ik een goede baan als assistent van een belastingconsulent. Een al van jongs af aan overvloedig aanwezige aanleg voor wiskunde en exacte vakken, plus natuurlijk een sterke motivatie, zorgden ervoor dat ik de opleiding tot belastingadviseur heel snel oppakte.

Al spoedig leerde ik een officier van de Luchtmacht kennen. Het klikte meteen en binnen drie maanden was ik met hem gehuwd. Een paar jaar later kondigde mijn derde kind, een zoon, zich aan. De hang naar zelfstandigheid bleef zich manifesteren: ik startte op 27-jarige leeftijd mijn eigen fiscaal- en financieel adviesbureau. Twee jaar later begon ik daarnaast een financierings- en assurantie-kantoor. Vervolgens ontwikkelde ik in de jaren tachtig een begeleidingsmethode waardoor – zo bleek in de praktijk – veel bedrijven van een dreigend faillissement gered konden worden.

Met name banken hebben in die tijd van mijn diensten gebruik gemaakt. En mijn loopbaan zette zich voort, op tal van vlakken. Bijna vijftien jaar lang heb ik bij diverse beroepsverenigingen bestuurlijke functies bekleed en was ik lid van tal van commissies. Op 37-jarige leeftijd werd ik gekozen om mee te helpen het Assurantie Data Netwerk (ADN) op te zetten. Een netwerk dat nog steeds - succesvol - functioneert in de verzekeringsbranche.

Mijn carrière verliep zoals eenieder het zich zou wensen. Door mijn werk had ik veel te maken met directies en Raden van Bestuur van grote ondernemingen. Via mijn echtgenoot verkeerde ik in de hoogste

kringen van de krijgsmacht. Naast het verzorgen van mijn gezin en de leiding over drie bedrijven organiseerde ik diverse activiteiten voor officiersvrouwen.

Hoe druk ik ook was, alles dat ik deed was mijn 'hobby'. En was het dat niet, dan veranderde ik het werk en/of de situatie. Dat was toen zo en dat is het nog steeds. Ik had destijds - heb nog steeds - ontzettend veel energie. Mijn werkdagen liepen vanaf 's morgens zeven uur, altijd inclusief aandacht voor het gezin. Ik had een hele lieve verzorgster voor de kinderen, maar zorgde ervoor elke dag om drie uur thuis te zijn als de kinderen uit school kwamen. En werkte dan, als mijn man thuis was, weer verder - tot 's avonds elf uur. Eigenlijk voortdurend ging ik op mijn intuïtie af, zowel bij het aannemen van cliënten als bij het kiezen van nieuwe richtingen. Vanzelfsprekend behoud je dan een optimaal plezier in je werk; als je dat weet te koppelen aan een steeds toenemende dosis ervaring en voortdurende theoretische scholing kun je cliënten uitstekend van dienst zijn, bleek in de praktijk.

Zoals bij iedereen veranderde gaandeweg mijn perspectief van het leven. Een eigenschap waar ik als klein kind mee geconfronteerd werd speelde daar een grote rol in. Al op jonge leeftijd had ik helderziende ervaringen. In mijn omgeving kon men er echter niet mee omgaan. Ik vertelde – een kind eigen natuurlijk - alles wat ik zag. Vreemde, confronterende dingen die ik zelf amper begreep. Bijvoorbeeld: 'Mama, waarom gaat H. met die andere mevrouw naar bed, terwijl hij met D. getrouwd is?' Maar ook nog ingrijpender zaken: 'Opa gaat gauw dood'. Terwijl hij nog kerngezond was. Drie maanden later stierf mijn opa aan een hartstilstand.

Uiteraard zat mijn moeder niet op dit soort uitspraken te wachten. Niet in het minst, omdat ze vrijwel altijd uitkwamen en op waarheid berustten. Maar ook, omdat ik ze soms deed waar iedereen bij was. In ieder geval tot mijn zesde of zevende; daarna had ik door dat ik beter iets dergelijks kon zeggen als ik met haar alleen was. Ook over mensen

die bij ons in de zaak kwamen wist ik privé-dingen te vertellen. Ik vertelde ze, omdat ik er zelf geen raad mee wist.

Op een gegeven moment zei mijn moeder: 'Ik wil niet meer dat je dat soort dingen zegt. Want als jij iets zegt, komt het nog uit ook!' Ze draaide het effect van mijn gave dus in wezen om. Voor mij was dit het sein om, zoals ik in een later hoofdstuk zal beschrijven, alles wat ik zag voor mezelf te houden.

Mijn gaven bleven echter niet ongebruikt. Ik bracht al jong in de praktijk dat spiritualiteit en zakendoen heel goed samen kunnen gaan. Een combinatie van mijn kwaliteiten bleek zeer effectief – op tal van manieren.

Concreet: bijvoorbeeld door een stuk grond te kopen voor 40.000 gulden en twee weken later weer te verkopen voor 80.000 gulden - terwijl iedereen dacht dat de grond niets waard was. Of door een verkoopprijs te adviseren voor een huis, die dan daadwerkelijk uitstekend haalbaar bleek, in tegenstelling tot een lagere taxatie van de makelaar. En zo meer; voorbeelden te over.

Een heel breed scala aan bedrijven en personen heb ik mogen en kunnen gidsen en begeleiden. Veelal naar een beter functioneren en groei, zowel op persoonlijk als zakelijk gebied. Van marktkoopman tot grote vleeswarenfabriek, freelance journalist tot groot zakenman, noodlijdende woninginrichtingzaak tot rijke rentenier en software programmeur tot een IT-bedrijf met meer dan dertig werknemers.

Al vanaf 1984 deed ik privé-sessies als paranormaal genezer in de avonduren. De beroepsorganisatie voor paranormale therapeuten, de NFPN, had mij onderzocht en als 'zeer begaafd' gekwalificeerd. Maar ik werd geen lid van de vereniging omdat ik niets in de openbaarheid wilde brengen – een groter verschil tussen de wereld van de financiële dienstverlening en het paranormale is nauwelijks denkbaar. Zeker in de ogen van de gemiddelde mens; ik was voor mijn fiscale en financiële cliënten natuurlijk volkomen ongeloof-waardig geworden als ik

openheid van zaken had gegeven. Naar de combinatie van overdag belangrijke besprekingen en 's avonds het matras op tafel en magnetiseren c.q. paranormaal genezen werd, mild uitgedrukt, enigszins fronsend gekeken... . Helemaal als het paranormaal genezen plaats vond tussen de fiscale literatuur... .

De ontmoeting in 1986 met de man die ik beschouw als mijn grote leermeester, Michael Barnett, bracht een grote ommekeer in mijn leven en werkzaamheden teweeg. Niet in het minst, omdat ik zowel op persoonlijk als zakelijk gebied een aantal grote tegenslagen te verwerken kreeg. Mijn zestienjarige dochter, die als schizofreen was gediagnosticeerd, liep weg en werd opgenomen in een sekte om nooit meer terug te keren; na valse beschuldigingen – duidelijk weerlegbaar, bleek achteraf tijdens een ellenlange procesgang – kreeg ik problemen met justitie en FIOD. Goede relaties lieten mij vervolgens in de steek, een gang van zaken die zoals ik mij later realiseerde helaas min of meer gebruikelijk is in de zakenwereld, maar die mij destijds heel erg raakte.

Deze ervaringen deden mij naar een dieptepunt gaan, zo diep als mijn hoogtepunten hoog waren geweest. Mijn leven móest veranderen, voelde ik tot in het diepst van mijn wezen - en ik ging daadwerkelijk voort op een ander Pad. Michael Barnett inspireerde mij; ik startte met opleidingen, workshops en allerlei activiteiten op spiritueel gebied. Mijn gaven wilde ik openlijk gaan gebruiken, in plaats van versluierd en uit het zicht gehouden.

In 1987 startte ik diverse opleidingen ter ontwikkeling van de bewustwording van de mens. De belangstelling was zo groot dat ik in 1989 mijn assurantiekantoor verkocht, korte tijd later gevolgd door het financieringskantoor. Het fiscaal adviesbureau is in 2002 overgedragen. Consulting, persoonlijke begeleiding en training was waar mijn hart – en wellicht roeping – lag.

Door mijn zucht naar kennis heb ik door de jaren heen een groot aantal opleidingen gevolgd, ook bij een andere grote spirituele leermeester, Bert Hellinger. Eigenlijk met een opmerkelijk resultaat: gaandeweg ontdekte ik dat kennis niet op kan tegen levenservaring. Ik ben dan ook eerder deskundig op diverse gebieden door de vele ervaringen dan door de eigen gemaakte theoretische kennis. Mijn praktische deskundigheid is vaak een combinatie van die twee; de beide schijnbare tegenstrijdigheden kunnen elkaar erg versterken.

Het resultaat van dit alles is, dat ik een zeer veelzijdige ontwikkeling heb doorgemaakt. Zowel op sociaal, therapeutisch en psychologisch gebied, alsmede financieel. Deskundig ben geworden in het op die gebieden oplossen van persoonlijke en/of zakelijke problemen. Maar ook in het op gang brengen van onderlinge communicatie, in bemiddeling bij conflicten en tal van andere aspecten van intermenselijke, zakelijke en innerlijke processen. Door zelf ontwikkelde methoden kan ik op eenvoudige en snelle wijze probleemsituaties analyseren, doorgronden en oplossen. Als ervaringsdeskundige heb ik het voorrecht gehad – en nog – velen te mogen begeleiden, zowel op persoonlijk als zakelijk vlak.

Mijn levensverhaal zou verschillende boeken kunnen vullen; zoals het levensverhaal van menigeen natuurlijk. Maar sommige gebeurtenissen en ervaringen zijn niet belangrijk of relevant, zeker niet als het om Stilte gaat. Sommige zullen in andere boeken aan de orde komen. Want ik wil in dit boek expliciet vertellen over Stilte. Waarom het zo belangrijk is dat je dit in je leven toepast en wat het je brengt als je dat doet.

Dit boek gaat niet alleen over stilte. Het bevat méér. Het is een concrete en waarschijnlijk effectieve – maar bovenal oprechte – poging om je te helpen. Het biedt mijn verhalen, zodat je je eigen ervaringen er aan kunt spiegelen. Het bevat een aantal van mijn belevenissen zodat je de gebeurtenissen uit je eigen leven, maar dan in een andere vorm, er in kunt herkennen.

Dit boek zou een roman kunnen zijn, maar is het niet. Het zou een studieboek kunnen zijn, maar is het ook niet. Het is een boek dat antwoord geeft op je vragen. Een boek dat vragen oproept om je tegelijkertijd tot eigen inzichten te brengen.

Een boek om af en toe weg te leggen. Of om in één dag uit te lezen en vervolgens weer naar terug te grijpen, om elke keer weer een stukje te lezen. Een boek om zomaar ergens open te slaan als je een antwoord zoekt voor een vraag of probleem. Gebruik het als handleiding in je dagelijkse leven.

Je hebt geen vooropleiding nodig om te begrijpen wat er staat. Als er al moeilijke woorden worden gebruikt, leg ik uit wat er bedoeld wordt. Het is niet mijn intentie om een wetenschappelijk boek te schrijven. Die zijn er al genoeg. Volgens mij zit je niet te wachten op ingewikkelde wetenschappelijke beschrijvingen of gecompliceerde bewijzen, wanneer je antwoorden nodig hebt of nieuwe inzichten verlangt. Daarom is dit een boek, uit het leven gegrepen, waar eenieder zich - in ieder geval in bepaalde delen - in kan herkennen.

1. geboren in stilte

Het verhaal begint in het jaar 1947. In een hete zomer, zó heet dat men spreekt van de warmste zomer van de eeuw. Het begint al vroeg, in mei, en houdt aan tot ver in september. En de warmste zomer van de eeuw werd voorafgegaan door de strengste winter van de eeuw: twee klimatologische uitersten die nog nooit in één jaar voor kwamen en nadien ook nooit meer.

1947, een bijzonder jaar. Een jaar waarin de Elfstedentocht gehouden is, waarin de Wereldomroep in Hilversum wordt opgericht, het begin van het Marshallplan en het jaar van de oprichting van de Nederlandse Aardolie Maatschappij.

Een jaar waarin veel bijzondere mensen geboren zijn, ieder met hun eigen bijzondere kwaliteiten. Prinses Christina, André van Duin, Johan Cruijff, Harry Mens, Koos Alberts, Elton John, Ada Kok, Salman Rushdie, Arnold Schwarzenegger, Job Cohen, Steven Spielberg en vele andere beroemdheden.

Dit verhaal gaat echter over onbekende personen.

Een waar gebeurd verhaal

Riet, ook wel Rietje genoemd, staat in haar kleine groentewinkel een klant te helpen. De winkel is midden in Arnhem, in de Ruitersstraat. Haar man Gerard is op pad met paard en wagen langs de huizen, ook met groenten en fruit. Of met datgene waar de mensen om vragen, zoals bijvoorbeeld een vers geslachte kip.

De hitte is verzegend. Rietje is hoogzwanger. Elk moment kan haar tweede kind geboren worden. Zij voelt de transpiratie over haar lichaam lopen. Ze houdt niet van deze hitte. Van haar mag het weer winter zijn. Plotseling voelt ze dat er weeën komen, ze herkent het van haar eerste bevalling. De weeën voelen krachtig aan. Rietje sluit de

winkel, neemt haar tweejarig zoontje Herman op de arm en gaat met de bus naar haar moeder, die in een ander gedeelte van Arnhem woont. Haar moeder is een lieve vrouw, waar je altijd terecht kunt. Een vrouw die 18 kinderen baarde. De jongste is jonger dan de oudste van Riet.

Riet brengt de kleine jongen naar haar moeder. Ze weet dat het tijd is om naar de kliniek te gaan om te bevallen. Gerard is nog steeds niet thuis gekomen. Ze weet niet waar hij is, hij had al lang terug moeten zijn. Zij weet niet dat hij, om even te ontspannen, is gaan vissen. De groentekar is bijna leeg verkocht; Gerard heeft goede zaken gedaan. Dus tijd voor ontspanning. Even naar het niets, even stilte. Zijn grote passie, vissen in de Rijn, ten uitvoer brengen. Hij vergeet echter de tijd.

Inmiddels is Riet bij haar moeder gekomen en vertelt wat er aan de hand is. Haar moeder neemt de zorg voor de kleine jongen van haar over. Helaas is ook haar man ook niet thuis. Eigenlijk is er verder niemand die met Riet mee kan naar de kliniek.

Rietje voelt zich verloren. Net nu ze iemand naast haar nodig heeft, is er niemand!

Teleurgesteld en eenzaam gaat ze met de bus naar het kleine ziekenhuis in de Steenstraat in Arnhem. Daar aangekomen blijkt er geen dokter te zijn. Het is laat op de zaterdagmiddag, de dokter is al aan het weekend begonnen. Rietje wordt in een bed gelegd. Dan voelt ze, dat het water breekt. Als ze net op de verloskamer ligt, komt de dokter binnen. Te laat volgens haar, want ze voelt dat de baby er uitgeperst wordt. De dokter kan het kindje nog net opvangen. Riet wacht op het verlossende gehuil, maar ze hoort geen enkel geluid, niets. De stilte is onheilspellend. Ze ziet dat de dokter en zusters om haar heen in paniek raken. Ook zelf raakt ze in paniek:

‘Wat is er aan de hand?’ vraagt ze.

‘Rustig blijven liggen, mevrouwetje!’ zegt de dokter, in een poging haar gerust te stellen.

Maar de paniek in zijn stem vertelt wat anders. Hij is ergens anders mee bezig; Riet snapt niet waarmee. Kunnen ze nu niet vertellen wat er

aan de hand is, vraagt ze zich wanhopig af. Ze begint te huilen. Ze voelde zich al zo alleen en nu dit nog. Toch komt geen moment bij haar op dat de baby misschien niet leeft.

Langzaam haalt de dokter de baby bij haar vandaan en ze ziet dat haar kindje helemaal paars is.

‘Het is een meisje.’ zegt de dokter nog, en verdwijnt dan met de baby naar een andere kamer. De zusters hollen er achteraan. Daar ligt Rietje, helemaal alleen, niet begrijpend waarom iedereen haar in de steek laat.

In de andere kamer vecht de dokter voor het leven van het kleine meisje. Het kindje heeft de navelstreng om haar nek gestrengeld en het lijkt erop dat ze dood is. Toch wil de dokter nog een poging wagen haar tot leven te wekken. Hij roept naar de zusters: ‘Gauw! Een kom heet en een kom ijskoud water!’ De ene zuster pakt zo snel als ze kan het hete water; de andere zorgt ervoor dat er koud water komt.

De dokter pakt het kleine stille meisje en dompelt haar afwisselend in het warme en dan weer in het koude water. Hij heeft gezien dat ze nog heel zachtjes ademde en hoopt op deze manier haar uit de stilte te halen.

Maar het duurt al meer dan tien minuten en de dokter begint de moed op te geven. Nog steeds geeft de kleine geen kik. De zusters moedigen hem echter voortdurend aan: ‘Doorgaan, doorgaan!’ roepen ze!

Eindelijk, na twintig minuten, begint het kleine meisje te schreeuwen. Eerst zachtjes en dan steeds harder. Het lijkt nu of ze nooit meer stopt, ze blijft huilen. De zusters staan daar met tranen in de ogen. Het huilen is zo intens en zo verdrietig. Net of de kleine wil zeggen: ‘Ik wilde helemaal niet geboren worden! Laat me gaan!’

In de andere kamer ligt Rietje, verdrietig en boos. Boos omdat niemand meer naar haar omkijkt. Boos omdat niemand vertelt wat er nu aan de hand is. Ze hoort gehuil en begrijpt niet dat het van háár

kindje is. Ze begrijpt er helemaal niets meer van. Ze ligt daar maar, bloedend van de nageboorte. Het hele bed is vies, zij zit zelf ook onder en voelt zich vreselijk.

Eindelijk, het lijkt na een eeuwigheid, komt de dokter binnen. Hij loopt naar Rietje toe en zegt:

‘Gefeliciteerd mevrouw! U hebt een mooie dochter!’

Een zuster komt achter de dokter aan en begint Rietje te verschonen. Korte tijd later ligt ze op zaal, in een schoon bed. Haar meisje heeft ze even in haar armen mogen vasthouden, maar de kleine wordt al snel voor onderzoek weggehaald.

Verdrietig ligt ze daar op zaal, samen met zes andere jonge moeders. Het is tijd voor de baby om gevoed te worden. Maar zij heeft niets om in haar armen te houden. Onbegrijpelijk vindt Rietje dit alles. Wat is er toch allemaal aan de hand?

Na enige tijd, het is nu bijna een uur nadat ze op zaal gebracht is, komt de zuster haar uitleggen wat er is gebeurd.

‘Bij de geboorte had de kleine de navelstreng zodanig om de hals, dat de dokter dacht dat ze dood was. Ook omdat ze helemaal blauw en paars was. Voorzichtig heeft hij toen de navelstreng om de hals weggehaald en hij merkte dat ze nog iets ademde. Nauwelijks merkbaar, maar toch. Hij geloofde er zelf echter niet in dat hij het leven van de baby zou kunnen redden; toch wilde hij alles doen om het te proberen. En dat lukte. Wonderwel.’ De zuster stelt Riet gerust en zegt: ‘Uw dochter is helemaal onderzocht en het ziet er niet naar uit dat ze enig letsel heeft. Het is een kerngezonde dochter!’

En zo werd ik geboren. In Stilte!

2. stilstaan

Riet heeft haast. Gerard staat in de winkel; ze weet maar al te goed dat haar man niet goed met de klanten om kan gaan. Hij ergert zich aan mensen die aan zijn kostbare fruit zitten. Weten ze dan niet dat, als je een appel oppakt, deze een beurse plek eraan over houdt? Een mevrouw vraagt of het fruit wel rijp is. Gerard antwoordt verontwaardigd: 'Mevrouw, anders zou ik het niet verkopen. En blijft u met uw handen van het fruit af. Ik knijp u toch ook niet om te voelen of u o.k. bent!'

Ja, Riet heeft gelijk dat ze haast heeft. Het is niets als Gerard daar alleen staat. Langs de deuren gaan is prima. Dan komt niemand aan zijn waar, alleen hij. Dan is hij, en hij alleen de regisseur van het geheel. Maar hier in de winkel met al die uitgestalde waar...

Riet heeft haar dochttertje van drie meegenomen om in de stad boodschappen te doen. Nog even een paar sokken kopen en dan kan ze weer naar huis. Plotseling blijft de kleine stilstaan, midden in de stad. Ze zet geen stap vooruit! Haar op de arm nemen kan niet, want Riet heeft de armen vol met boodschappen. Daar komt bij, dat ze het gewicht van haar dochttertje niet ook nog eens kan dragen. Voor haar drie jaar is het meisje veel te zwaar. Riet vraagt wat er is en de kleine antwoordt stellig:

'Ik ga niet verder!'

Ik ga midden op straat zitten en weiger om verder te lopen. Ik ben het zat, ik wil even niets meer! Het gejaagde van mijn moeder, de drukte om mij heen, het vliegt me aan. Ik wil hier blijven zitten totdat ik weer verder kan. Mijn moeder kan me met niets overreden of dwingen om verder te gaan. Al die mensen die maar langs me heen

lopen, ik wil dat niet meer. En ik sluit me af, doe mijn ogen dicht om even niets meer te zien.

Mama zegt: ‘Kom nou verder, anders laat ik je hier alleen!’ Ik hoor haar niet eens.

‘Kom nou liefje, we zijn bijna klaar en dan gaan we naar huis,’ probeert Mama nog een keer. Maar ik blijf zitten, ik kan echt niet meer. De indrukken en de gehaastheid zijn me te veel geworden. Midden in de drukte van de stad blijf ik op straat zitten. Ik wil alleen maar even rusten. Begrijpt Mama dat dan niet?

Mama probeert me te paaien met lieve woordjes, maar het helpt niet. Ook als ze boos wordt loop ik niet verder. Ik hoor de woorden niet eens! Zij doet nog een laatste poging en als ik daar ook niet op reageer, zegt ze ten einde raad: ‘Ik haal thuis de wandelwagen, maar dan moet je wel hier blijven zitten!’

Ik vind alles goed, als ik maar even niet meer verder hoef. De vele indrukken zijn te overweldigend. Mama gaat weg en ik zit daar stil, met de ogen gesloten. Ik hoor de geluiden om me heen. Er blijven wat mensen bij me staan. Een mevrouw zegt:

‘Ben je je moeder kwijt?’ Nee, denk ik, ik zit uit te rusten. Maar ik doe net of ik het niet gehoord heb. Ik zie toch lekker niets. Maar ik merk wel dat er zich meer mensen om mij heen verzamelen. Een meneer pakt mij op. Nee, dat wil ik niet! Ik ga huilen, het helpt niet, hij zet me niet weer neer. Ik begin te schreeuwen en te trappelen. Merkt hij dan niet, dat ik alleen maar even niets wil? Gelukkig, hij zet me neer. Bang geworden door mijn woest getrappel en het harde schreeuwen. Waarom bemoeit iedereen zich met mij? vraag ik me af. Laat me nou!

Het wordt een soort opstootje. Ik hoor de mensen overleggen, wat ze zullen doen. Naar de politie brengen? Weet iemand waar dit meisje thuishoort, hoor ik vragen. Ja, iemand heeft mij herkend en vertelt dat ik de dochter van die groenteboer in de Ruitersstraat ben. Hoe kunnen ze nu dit kind zomaar alleen laten, hoor ik iemand anders zeggen.

Mama komt er aan, voel ik. En doe mijn ogen open. Ja hoor, daar is ze, ze heeft de wandelwagen bij zich! Met een hoogrood gezicht tilt ze me op. Ik weet dat ze dit vreselijk vindt. Het commen-taar van al die mensen, de verwijtende blikken en de aandacht voor het hele gebeuren. Boos pakt ze me op en zet me in de wandelwagen. Sokken kopen doet ze wel een andere keer. Gauw naar huis, vlug deze menigte uit!

Als kleine peuter had ik het al: zodra de drukte me te veel wordt, val ik stil. Of dat nu tijdens spel is, in gezelschap, temidden van vrienden, waar of tijdens welke bezigheid dan ook. Ik kan heel druk zijn, maar na enige tijd word ik plotseling stil. Zo stil, dat mensen komen kijken of er iets aan de hand is. Ik staar voor me uit, zeg niets, doe niets. Zo kan ik uren druk zijn en uren stil zijn.

De meningen over mij waren dan ook zeer verdeeld. De één noemde mij een rustig kind, de ander een druktemaker. Het lag er maar aan in welk energieveld ze mij op dat moment meemaakten!

Ik was een heel bewust kind, meer dan anderen van mijn leeftijd. Door stil te zijn, zag ik alles, geen enkel detail ging aan mij voorbij. Mijn opmerkingsgave ontwikkelde zich in een snel tempo, maar ik had stilte nodig om af en toe de drukte om me heen te ontlopen. Mijn helderziende gaven ontwikkelden zich in de Stilte!

Op de lagere school was ik een graag geziene leerling. Ik leerde graag en was daarom rustig en stil in de klas. De druktemakers of kletskousen kregen een plaats naast mij in de bank. Altijd weer de achterste rij van de klas. Naast mij werden ze vanzelf kalm; ik reageerde immers niet en had bovendien een rustige uitstraling. En was zo geconcentreerd op de lesstof dat ik niets merkte.

In de vierde klas, dat zou nu groep zes zijn, moest ik voor de klas komen. Een jongen die altijd druk was en veel praatjes had, moest naast mij staan. De leraar vroeg ons onze tong uit te steken. Ik stak

mijn tong een klein beetje naar buiten. De kwajongen niet, een grote lap kwam uit zijn mond.

‘Zie,’ zei de leraar tot grote hilariteit van de andere leerlingen, ‘dat komt er nu van als je veel kletst. Dan wordt je tong steeds groter en groter!’ Met het gevolg dat de jongen daarna toch stiller werd.

Het is april 1958, op deze prachtige voorjaarsdag ben ik tien jaar oud. De ramen van onze woonkamer staan open om het heerlijke lentezonnetje binnen te laten. Gisteren ben ik uit het ziekenhuis gekomen. Daar ben ik tien dagen geweest vanwege een blindedarmoperatie. De ingreep heeft me verzwakt; ik moet dan ook twee weken thuis herstellen.

Ik zit, zoals ik vaak doe, voor het raam in de zon, wat voor me uit te staren. Plotseling zie ik een felle lichtflits. Ik vraag me af of ik deze nu echt gezien heb of dat het in mijn hoofd is. Opnieuw zie ik een flits. Nu weet ik: het is niet buiten, het is in mijn hoofd. Na de flits volgt een grote knal; ik zie allemaal afgerukte ledematen de lucht in vliegen. Ik weet me geen raad met wat ik zie. Het is zo levensecht - en ik voel ook nog eens dat het zodadelijk gaat gebeuren! Ik gil het uit, in paniek loop ik door het huis. Onder de woonkamer zit onze groentewinkel. Mijn geschreeuw is daar goed te horen. De mensen staan verschrikt stil en kijken omhoog of ze kunnen zien wat er aan de hand is. Ze zien niets, horen alleen maar mijn paniekerig gegil.

Mijn moeder komt woedend naar boven en gebiedt me op te houden. Maar het gaat niet; ik kan onmogelijk stoppen met schreeuwen. Het is een waarschuwing naar wie dan ook, een waarschuwing dat er een afschuwelijke ramp gaat gebeuren - binnen een uur zelfs, weet ik. De beelden worden steeds sterker, het komt steeds dichterbij. Waarom luistert niemand naar me, vraag ik me wanhopig af. Wat kan ik doen om deze ramp te voorkomen? Ik blijf gillen, zelfs wanneer mijn moeder me stevig beetpakt en me door elkaar schudt. Zo plotseling als mijn gillen kwam, zo plotseling verval ik in een diepe

stilte. Ik ben uitgeput, bedroefd, onmachtig. Kan ik dan helemaal niets doen?

Even later horen we een harde knal, op nog geen 500 meter van ons vandaan. Een bom uit de tweede wereldoorlog is ontploft, door graafwerkzaamheden. Zeven, meest jonge, mannen worden opgeblazen. Hun afgerukte ledematen worden ver verspreid gevonden. De meeste mannen hebben een gezin met kleine kinderen. Een vreselijk drama! De kuil, die ontstaan is na de ontploffing, wordt na enige tijd volgestort. Er zal op die plek pas na ruim dertig jaar weer gebouwd gaan worden.

Lang heb ik me afgevraagd, hoe - en óf - ik deze tragedie had kunnen voorkomen. Ik kon er geen antwoord op vinden en besloot toen mijn helderziendheid 'op slot' te doen. Jarenlang hield ik mijn mond dicht als ik zag dat er iets ging gebeuren. Ik ben het op gaan schrijven en na enige tijd verbrandde ik dan wat ik geschreven had. Als ik de voorspellingen op papier gezet had, was ik ze tenminste kwijt uit mijn hoofd. Maar na enige tijd werd ik dan weer bang, dat als iemand ze zou lezen, het grote onrust teweeg zou brengen. Niet onlogisch: mijn voorgevoelens gingen meestal over erg trieste en confronterende gebeurtenissen!

Enthousiast?

Je kunt dit boek bestellen via mijn website www.stilte.nu

Lieve Groet,
Daisha

Bedankt,

Emile Ratelband voor je goede advies. Je vroeg me:

'Waar ben je goed in?' Ik antwoordde:

'In zoveel.'

'Nee, waar ben je écht goed in? Het beste!'

'In luisteren, in stil zijn.'

'Waarom schrijf je dan geen boek over Stilte? Iedereen schrijft over communicatie, maar over Stilte zijn nog maar weinig boeken geschreven.'

Bedankt,

Carin, mijn lieve zus, voor al het leeswerk dat je deed. Voor je kritische adviezen, je eindeloze geduld en je vertrouwen in mij.

Bedankt,

Ferdinand, mijn lieve zoon, die van de omslag weer iets prachtigs heeft gemaakt. Een kunstenaar, hoe kan het ook anders als je Ferdinand Bol heet. **Globol Design**, Eosstraat 117, 1076 DN Amsterdam - 020 79 49 296 www.globol.nl

Bedankt,

Sander, mijn allerliefste echtgenoot, mijn steun in wel en wee. Je vragen, je stellingen en het uitleggen aan je maakte het boek nog duidelijker.

Bedankt,

Cursisten, studenten en belangstellenden, zonder jullie was dit boek niet tot stand gekomen.

Bedankt,

Koen Scharrenberg, voor het redigeren van dit boek en de ontzettend fijne samenwerking.

en allen, die meegewerkt hebben om dit boek te verwezenlijken.

Daisha Bol en De Wellenberg Staete

Kijk op www.toplife.nl voor data en informatie!

Satsang met Daisha Bol

Satsang met Daisha Bol is een intens en uniek samenzijn. Het is een ontmoeting met Daisha én met zielsverwanten. Het is samen zijn en delen met elkaar.

Een heel bijzondere ervaring, waarbij alles mogelijk is. Stilte, rust, beweging, energie, vreugde, intense liefde, verbondenheid, lachen, tranen en vooral begrip!

Daisha noemt het 'de beweeglijke Satsang', elke keer weer een vertrouwde en fijne bijeenkomst. Een thuiskomen in jezelf, een thuiskomen samen met anderen.

In Satsang kun je aan Daisha vragen stellen over elk aspect van je leven. Je kunt persoonlijke en zakelijke vragen stellen of over datgene dat je bezighoudt. De antwoorden van Daisha zijn erg verhelderend.

Satsang is elke keer anders. Het biedt je bewustwording en inzichten. Soms stelt Daisha de deelnemers vragen of geeft zij over een bepaald onderwerp uitleg. Door Daisha's afstemming op de aanwezigen ontstaat er een eenheid. Niet alleen tussen haar en jou, maar tussen haar, jou, allen aanwezig én je omgeving!

Satsang is meestal één keer in de maand op zondag van 11.00 tot 15.00 uur. Vraag voor de data de brochure van de Wellenberg Staete aan. Zie voor contactinformatie achterin in het boek.

**Een samenzijn, een unieke beleving,
Die je diep van binnen zal raken!**

Persoonlijk consult door Daisha Bol

Een individueel consult voor zowel persoonlijke als bedrijfs-matige problemen. Dit kan bestaan uit het analyseren van het probleem, even in de toekomst kijken en het aanreiken van een oplossing.

Daisha gebruikt in elk consult haar unieke gaven. Vaak is één consult voldoende om zelf weer verder te kunnen. In je eigen tempo en op je eigen wijze. De gesprekken zijn krachtig, de helende werking wordt nog lang daarna ervaren!

Stilte-workshops en –seminars door Daisha Bol

Stilte ontspant en brengt evenwicht. Een rustpunt in deze hectische tijd. De rust en stilte die vroeger heel gewoon waren, moeten we nu zelf in ons leven inbouwen. Het tempo van ons dagelijkse bestaan staat vaak niet toe dat er stilte is.

In Daisha's seminars is er méér dan stilte. Er gebeurt heel veel, het geeft je leven diepgang. Het kan een grote ommekeer in je leven zijn. Het brengt je nieuwe inzichten en mogelijkheden. Je leert jezelf, je situatie en de ander begrijpen.

Akasha Training

De Akasha Training wordt door Daisha Bol en medewerkers begeleid. Het is een tweejarige opleiding. De opleiding helpt je aanwezige talenten te ontplooiën. Op unieke wijze leer je je te verbinden met de essentie van jezelf en je leven. Onbewuste patronen worden zichtbaar gemaakt. Dit laat zien welke invloed de patronen hebben op je dagelijkse leven.

De Akasha Training vindt plaats volgens een op jou toegepast programma. Je kunt de opleiding op elk gewenst moment starten. Deze zeer unieke opleiding leidt je op tot een volwaardige begeleider!

Zie voor contactinformatie hieronder.

DE *w*ELLENBERG STAETE

Wellenbergweg 2
7383 RX Voorst gem Voorst
The Netherlands
t + 31 (0) 575 – 50 2264
www.toplife.nl
www.daishabol.nl
www.stilte.nu
www.wellenberg.nl
www.radiomerlijn.nl

Een Stilte- en Welzijnscentrum

De Wellenberg Staete is het Centrum en thuis van Daisha Bol. Het is een Centrum waar eenieder zich thuis voelt. Een ontmoetings-plaats voor gelijkgestemden of anders gezinden c.q. denkers. Een locatie voor retraite, opleidingen, cursussen en andere activiteiten.

Een Stilte- en Welzijnscentrum met een huiselijke ambiance, terwijl alle faciliteiten geboden worden. Het besloten karakter en de sfeer bevorderen de inzet en resultaten van het beoogde.

De Wellenberg Staete ligt aan de oever van de mooie rivier de IJssel. Het biedt de voordelen van de landelijke omgeving: natuur, ruimte en rust. Het is centraal gelegen in het hart van de steden-driehoek Apeldoorn, Zutphen en Deventer. Waardoor het eveneens de voordelen van de nabij gelegen steden biedt, zoals goede bereikbaarheid via de autowegen.

De monumentale boerderij en de diverse bijgebouwen, met een perceelsoppervlakte van 43.000 m², liggen in een stiltegebied en zijn omgeven door een 300 hectare groot natuurgebied. Het geheel ademt voornaamheid en rust uit. De gebouwen liggen rondom een erf in franse sfeer. De parkeerplaats is buiten de toegangspoort waardoor het erf autovrij wordt gehouden.

De boerderij, bouwjaar 1894, beslaat ongeveer 2.300m². Een gedeelte is in 1999 volledig gemoderniseerd met behoud van authentieke elementen. In dit gedeelte vinden de geplande activiteiten plaats. De eet- en ontspanningsruimten bevinden zich op de begane grond. Het woon-gedeelte is separaat. Wij kunnen 12 tot 16 gasten onderdak bieden.